

тѣ народѣ, и въ неговѣ-тѣхъ службѣхъ; сякога трудилъ ли си ся да бѣдешъ святъ, както е той святъ, да обнародуваешь истинѣхъ-тѣхъ му, да побуждаешь хора-та да го обычатъ; и въ сички-тѣ си работы трудилъ ли си ся да прославишь Бога? Ако правишь това сякога, то си исполнилъ само длѣжность-тѣхъ си, и нѣ-машъ нищо за което да ся хвалишь. Свѣѣсть-тѣхъ ти тѣхъ ти казва. Ты знаешь че си съгрѣ-шилъ хыляды пѣти. Ты знаешь че си търсилъ свое-то удовольствіе, и че най добры-тѣхъ ти работы не сѣхъ были отъ желаніе да угождаешь Богу. Ты си живѣялъ за себе си; ты си ис-калъ да ся хвалишь отъ хора-та, а Богъ не е былъ въ сички-тѣхъ ти мысли. Свято-то Пи-саніе ни казва, “Ако речемъ че нѣмамы грѣхъ, лѣжемъ себе си, и истина нѣма въ насъ,, 1 Іоан. 1; 8. “Никой не е праведенъ, и нѣма ни-кой да търси Бога., Рим. 3; 10, 11.

О, грѣшнике! Не ли е истина, че не си прославилъ Бога, въ рѣцѣхъ-тѣхъ на когото е твой-тѣхъ животъ, и прѣдъ очѣхъ-тѣхъ на когото сѣхъ твои-тѣхъ пѣтища? Ты си грѣшенъ; ты и-машъ винѣхъ, голѣмѣхъ винѣхъ. Сички-тѣхъ ти грѣ-хове сѣхъ писани въ книгѣхъ-тѣхъ Божіѣхъ. Не можешь да отбѣгнешъ отъ тѣхъхъ. Ако бы да ся мѣчишь хылядо години, пакъ не можешь да удовлетворишь за най малкыя-тѣхъ отъ тѣхъхъ. Не можешь да правишь по много отъ да ис-полнишь настоящѣхъ-тѣхъ си длѣжность; а пла-щаніе на днешни-тѣхъ дългове не удовлетворя-ва за вчерашни-тѣхъ.